

AIBINA

REVISTA POPULARA

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-I P.V Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	C. C. Pop. Tașoă.

Al. Gruber
BUC.

Redacția și Administrația Strada Mântuleasa No. 9 — Buourești.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugalez, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princese și cosmetice higienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru toalete.

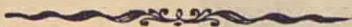
Articole pentru menajiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și migdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, orayoane, ceaiuri, dragele, elixire, emulsii uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi antiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferințelor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituente ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucuri și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricii și Chirurgiei, Opticii și Dentisticii, ca : vată și tifloane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Leuze, pompe trage-lapte și biberoane, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverizatoare și vaporizatoare, preservative, suspensoare, termometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin, pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr, 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

P. Dulfu, Doi brazi, — Visul mamei (poezii). — *Sofia Nădejde*, Teama, frica, spaima. — *Ecaterina Volănescu*, Femeia daneză. — O societate de agricultură în Transilvania. — Serbarea băncii «Zăvoiu» din R.-Vâlcea. — Ce este cărciuma? — *St. N.*, Monumentul dela Adamclisi. — *V. S. Moga*, Lucrările agricole în luna Martie. — *St. Hepites*, Starea agricolă a României la finele lui Februarie. — Cronica săptămânii. — Informațiuni. — Scrisori către redacție.

Varietăți: Mandatele poștale.

Părerii și propuneri: Pentru conducătorii bibliotecilor populare.

Statuti practice: Cum să brânim vacile cari dau lapte pentru copii. — Pentru vinderea limbricilor.

Ilustrațiuni: Catedrala din Tulcea. — Cum se socotește că a fost monumentul dela Adamclisi; — O piatră din brăul de jos al monumentului; — O piatră din brăul de sus; — Vederea a ruinelor dela Adamclisi. — Gr. Triandafil, fost președinte al Camerei Deputaților.

DOI BRAZI.

Doi «brazi» aveam... Cu ce drag i-am crescut,
 De mici lăstari! cu câtă străduire!..
 Săltă 'n piept inima-mi de fericire,
 Când îi vedeam înalți ce s'au făcut.

Veni un trăsnet... și — dintr'o lovire —
 Pe unu-l doborî... Cel'lalt, pierdut,
 Tânjind de dor, un timp s'a mai ținut...
 Alături azi ei zac în adormire.

Și soarele, de-atunci, ascuns e 'n ceață.
 Pământul e un larg pustiu de ghiață.
 Intreaga lume 'n noapte-i cufundată.

... O, vânt hain, — mi i-ai culcat pe ei! —
 De ce nu mă culcași cu ei de-odată, —
 Să dorm și eu azi — lângă «brazii» mei?

VISUL MUMEI.

Prin somnul care 'n zori veni de sus
Să-mi curme plânsul: ochii ce-mi văzură?..
Strângeam la piept cu-a dragostei căldură
P'ai mei luceferi mândri, ce-au apus.

Erau ca 'n viață tocmai, la făptură, —
Senini, duioși, — cum alții 'n lume nu s! —
Îi sărutam cu-același dor nespus.
Cuvinte dulci le isvorau din gură.

Și par'că nu eram pe-această lume,
Ci 'ntr'alta de un farmec fără nume:
Acolo 'n lumea lor de veselie.

... O, pentru ce mă deșteptași azi, soare?
De ce, de ce nu mă lăsași tu oare
Să dorm visând așa — o veșnicie?

P. Dulfu.

Cum să hrănim vacile cari dau lapte pentru copii.

Negreșit, cel mai priitor lapte pentru creșterea și buna dezvoltare a copiilor este al mamei. Când împrejurările împiedică pe unii copii a avea asemenea lapte, trebuie să le dăm lapte de vacă. Se cere însă ca copilul să bea lapte dela aceeași vacă și aceasta să aibă o îngrijire deosebită. Ziarul *Veterinarul* ne spune că regulamentul comunal al orașului Berlin impune celor ce vând lapte pentru copii să hrănească vacile cu următorul nutreț:

1) Fân de câmpie bine cules păstrat, cu culoare verzue, cu miros plăcut, neprăfuit și să nu conțină plante otrăvitoare. 2) Paie de grâu uscate, fără rugină și nestrucate. 3) Tărâțe de secară și de grâu nestrucate. 4) Ovăz, orz și secară, de cea mai bună calitate. 5) Făină din cea mai bună calitate. 6) Borhot proaspăt dela fabricile de bere.

Catedrala din Tulcea.

Este clădită cu cheltuiala locuitorilor și are un cor numeros și bine organizat, întreținut de Primărie.

TEAMA, FRICA, SPAIMA.

Sată o treime cu urmări foarte rele asupra minții și sănătății copiilor și tinerilor. Poporul din pășaniile sale cunoaște relele spaimii. Dovadă că vorbește de «boala spăriatului». El știe că din spaimă copiii capătă friguri și alte boli. Multora li s'ar părea ciudat ca di'n-tr'o spaimă să capete friguri sau lingoare, boli pricinuite de acele ființe nespuse de mici, căror li se zice microbi. Știința înse le tălmăcește pe toate. S'a dovedit că adesea oamenii au microbi pricinuitori de boale, fără a fi bolnavi câtă vreme nu le e trupul slăbit de-o muncă prea mare, de o spaimă, de frig ori de foame îndelungată. Indată înse ce, din vre-o pricină din cele de mai sus sau din altă slăbire, organele (inima, plămâni) și sângele care le hrănește, nu sunt în toată puterea, microbii se 'nmulțesc, prind putere și boala izbucnește. Par'că ar fi niște dușmani, stau la pândă, te așteaptă să fi slăbit din ceva ca să te dovedească!

Lucrul nu-i de mirare, deoarece cam așa se petrece. Câtă vreme nu suntem slăbiți, sângele și organele noastre îi omoară.

Frica, teama, spaima, slăbesc trupul. Iată ce spune Ribot, în lucrarea sa, despre frică. «E greu de făcut deosebire între frica firească și cea dăunătoare, bolnăvicioasă. Cea di'nțâiu, care poate fi mai bine numită băgare de seamă, e folositoare pentru apărarea vieții». Dar, zice învățatul de mai sus: «Putem face o deosebire: Orice frică e stricătoare, îndată ce, în loc de-a încorda numai și în loc de-a fi un îmbold de apărare, e o pricină de nimicire».

Ribot arată că frica are asupra organismului aceeași înrîurire rea ca și durerea mai mare ori mai mică, după cum e și spaima. Iată-le pe scurt:

«Circulația sângelui se turbură, vasele se îngustează, inima bate mai încet, resuflarea se micșorează, se turbură mistuirea, lipsește poftă de mâncare, scade lucrarea ghindurilor, a ficatului; se coboară căldura».

Iar simptomele mai slabe ale durerii, când nu e vorba, la dreptul, de durere, ci numai de neplăcere, se potrivește de asemenea cu înrîurirea ce o au fricile mai mici. Lehmann a

făcut o cercetare asupra a cinci persoane. Făcându-le să aibă plăceri și neplăceri, a aflat c'un instrument ce înriurire au avut aceste stări sufletești. La orice simțire plăcută mărimea brațului a crescut, de asemenea și bătăile pulsului (la încheetura mânei) s'au înmulțit tot astfel a crescut și pieptul. În neplăceri, fie cât de mici, s'a micșorat resuflarea și s'a făcut neregulată. Dacă tinerii și copiii sunt zilnic chinuiți de frica de pedeapsă și de note ori de grija lecțiilor prea grele pentru puterile lor, slăbesc zi cu zi și, de multe ori le sunt tot atât de dăunătoare ca și spaimetele mari. Așa dar despre aceste frici și griji, încuibate zi cu zi în sufletele copiilor, voiu mai spune ceva.

Greșesc reu mumele cari, pentru a avea liniște, sperie copiii, de mici chiar, cu: «Ia ! Vine Caua să te mănânce», ori : «Auzi, vine lupul», sau «Chem moșneagul să te ia în traistă». Această teamă slăbește puterea sufletească și trupească a copilului mai mult, poate, decât teama de bătaie. S'a măsurat cu instrumente cum frici mici schimbă pe dată bătăile inimei, pulsul și resuflarea. Bine înțeles, în reu, nu în bine.

E neapărat trebuitor ca toți cari au în mână creșterea și învățarea copiilor și tinerilor să se gândească și să se întrebe ce însemnează slăbirea și bolile de nervi, cari se văd a-zi mereu înmulțindu-se. Dar, ar trebui să fie săritor în ochi faptul că în țeri ca America, Anglia, Germania, (de s'ar cercetă și la noi), jumătate din copiii dela școală au dureri de cap, amețeli, n'au poftă de mâncare, sunt obosiți, n'au viociunea vârstei lor și sunt cu sângele slab.

Asta arată că școala, așa cum e alcătuită a-zi, slăbește copiii. În loc să le întărească mintea, să le-o formeze treptat, fiecăruia după puterile lui, și să-i întărească pentru lupta vieței, ea îi slăbește. Pricina acestui reu se datorește în mare parte fricei zilnice ce au școlarii de muștrările, ocările, pedepsele și de notele ce vor căpăta, de grija că nu vor ști lecțiile, prea multe și prea grele. Teamă de-a nu ști, de-a căpăta notă rea ori mai slabă decât tovarășii, e demonul care chinue pe copil zi și noapte, îi strică pofta de mâncare, îi întunecă veselia și bucuria, atât de trebuitoare copiilor. Are bietul o grije, care-i ține inimoara strânsă ca'n meninghea și l face nefericit. Dacă grijile pot înbolnăvi

de nervi pe oamenii mari, cum credem că nu pot fi dăunătoare copiilor și tinerilor?

Învățați, ca Ribot, Mosso și alții, au dovedit că frica, teama, grija, care-i tot o frică, otrăvesc creerii și sunt una din pricinile bolilor de nervi, atât de răspândite a-zi.

Școlarii, cu cât sunt mai silitori, cu atât mai mult se tem de note rele. Această teamă îi otrăvește ani de-a rândul, îi face de n'au poftă de mâncare, de sufăr de dureri de cap. Și, dacă nu dă peste ei vre-o boală molipsitoare, e destul că sunt slabi și mai târziu îi apucă felurite boli de nervi.

În școli nu mai sunt a-zi pedepse, cum erau mai de mult; dar a ramas o Cauă fioroasă, «catalogul», cu note care duc cu ele spaima școlariilor. De-ar străbate cineva în sufletele copiilor și ale tinerilor, ar vedeă că teama de note le amărește viața. Sufletele lor gingașe sufăr mult mai tare. Vedeți cum un copil ori un tânăr, pentru un lucru ce nouă ni se pare mic, suferă și varsă lacrimi. Deci la ei suferința a ajuns la culme. De aceea greșesc acei cari măsoară suferința copiilor cu a lor; la aceștia e mult mai vie, mai puternică, deci, și mai dăunătoare.

Dacă o grije zilnică e în stare să doboare un om mare, cu atâta mai mult va prăpădi un copil fraged, chinuindu-l ani dearândul. Poate desființarea notelor să pară o revoluție, cum a părut și desființarea pedepselor și-a premiilor. Cu toate acestea pedagogia de a-zi o cere.

Școlarul nu trebuie să nvețe de frică, ci din dragostea de-a ști, care în unii copii e mai mare, în alții mai mică, după cum le e și puterea de-a înțelege și de-a cugeta. A-zi, doar, se știe că mintea tuturor copiilor nu se poate turna într'același calapod. Dacă unii școlari nu se dau la învățatură, vina nu e a lor, ci ades a telului cum voim să-i învățăm. Sunt mulți cari nu pricep, fiindcă tot li se dă după carte, în loc să nvețe lucrurile din practică, așa cum le-a învățat omenirea. Dovadă că nu au minte proastă e că mulți din ei, lăsându-se de școală, ajung meșteșugari buni ori negustori cari se'mbogățesc.

Școlarii sunt dornici a află lucruri nouă; dar e vorba să știm cum să le dăm.

Așa dar, cele mai de multe ori, școlarul nu e vinovat că nu pricepe, cu ce drept atunci îl înfricoșăm cu notele?

Școala e datoare a sporî puterile minței, nu a le micșorâ.

Adesea copiii pricep anevoe ; frica de note rele înse îi face să pară și mai nepricepuți ; pe când o purtare blajină și cu răbdare le dă curaj îi face să aibă încredere în mintea lor, sporindu-le puterea de-a pricepe.

Profesorul trebuie să cunoască priceperea fiecărui școlar, să-și dea osteneala să i-o sporească, dar s'ațițe și să insuflă teamă prin notele ce va pune, e tot ce poate fi mai greșit. Notele ar putea, cel mult, fi pentru profesor, cu care el să 'nsemne gradul de pricepere al fiecărui școlar, deși mai bine ar fi ca profesorul să știe pe dinafară puterea minții fiecăruia. La ce să tremure școlarul zi și noapte pentru'un punct ? Eșind din școală, notele nu-i folosesc la nimic ; dar slăbiciunea nervilor, de multe ori îl va doborî în lupta grea a vieței.

Școala nu e un fel de alergare, unde să se întrecă școlarii, care pe care, ci trebuie să-și dea silință dascălii a scoate din toți copiii oameni folositori, însă după puterile minței lor.

Întrebați pe toți cei cari au trecut prin școală, fiind școlari buni, și vă vor mărturisi ce grozav în chinuea frica și grija de note, de concursuri și examene ; cum de mulțori această teamă le-a stricat nervii, lucru ce-l simt și după ani dela eșirea din școală. E neînduios că în cel mai reu și mai prost școlar e dragoste de-a ști și puțință de-a pricepe ; dar, cu cât acestea sunt mai mici, cu atâta îi e mai cu neputință a le da la iveală, de teamă, fie de pedeapsă, fie de note. Teama i le nimicește, pe când blândeța, dragostea, vorbele bune, făcându-i bucurie, îi sporesc toate puterile. Cum am văzut, inima bate mai bine, resuflarea se face cum trebuie, căldura sporește și creerii, mai bine hrăniți, au mai multă putere de-a cugeta și de-a înțelege. Vedeti deci că e lucru pipăit și că nu vorbim pe dibuite.

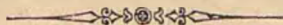
Țința unei creșteri bune trebuie să fie a ne feri de tot ce însuflă teamă, de tot ce micșorează puterile trupești și sufletești ale copiilor și tinerilor, deci de pedepse, concursuri, examene ori note.

Sofia Nădejde

Mandatele postale.

Cele dintâiu mandate postale interne s'au făcut la noi în 1890 ; iar în 1892 s'au emis și pentru trimeterile de bani în streinătate.

Femeia Daneză (1).

Progresul cultural și economic pe care l-a atins Danemarca întrece orice așteptare omenească. Călătorul e surprins de ceea ce vede aci, și că în această mică țărișoară mai ales locuitorii țărani au atins punctul cel mai înalt al îndestulării și mulțumirii pământești

O perfectă ordine domnește în toate ramurile de activitate omenească; pretutindeni: inteligență, hărnicie și mulțumire sufletească. Nici un om nu rămâne în urmă în lupta pentru viață, și pretutindeni, în oraș, în sat, în fabrică, în câmp, aceeași activitate rodnică și mii de brațe se mișcă în zorul de muncă, mulțumind bunului D-zeu pentru atâta fericire și atâtea daruri, cu care i-a înzestrat.

Satele daneze, cu străzile lor drepte și largi, cu alea minunate cu grădini frumoase, cu clădiri mărețe, nici pe departe nu se aseamănă cu satele românești, ci au înfățișarea unor orașele apusene. Dealungul șoselelor bine întreținute și umbrite de alea încântătoare, se înșiră în ordine perfectă gospodăriile țăranilor Danezi, cu grădini spațioase, cu case mari, drăguțe la vedere, închise între ziduri tari, posedând măreția unor cetăți din vremurile vechi. Nimic nu se aseamănă cu satele noastre, cu casele țăranilor noștri, așa mici și nehygienice, care arată nu numai neștiința și reaua stare materială, dar și urmele neperitoare ale vijeliilor noroadelor flămânde și pustiitoare, ce sute de ani s'au cernut pe acest sărman pământ. În Danemarca par'că veacuri de liniște și de siguranță au îngăduit omului să-și lege temeinic viața lui și a urmașilor lui de aceeaș vatră, de acelaș colțisor de pământ, iar nu ca la noi, unde abia acum începem o viață nouă, stabilă și încrezătoare că am scăpat pentru totdeauna de vremurile dureroase prin care am trecut de atâtea ori când prin foc, când prin sabia atâtor popoare prădalnice și cutropitoare.

Bogăția câmpiilor daneze nu se poate descrie. E tot ce știința și tehnica modernă poate să acorde omului harnic și priceput. Pământul țării tăiat în lungi fășii și acoperit cu bogate semănături, zugerăvite în mii de culori, par niște velințe întinse la soare, și se arată în orice timp al zilei ca cel mai frumos decor de teatru. Ca într'o minunată panoramă, ochiul liber soarbe cu nesațiu încântătoarea priveliște, se pierde în vălmășagul atâtor bogății, iar gândul fuge, sboară în depărtare, străbate distanța

1) D-na Ecaterina P. Volănescu, învățătoare, a avut ocazie să petreacă mai mult timp în Danemarca, ca asistentă în diferite școli de gospodărie. D-sa ne trimite articolul de față în care ne povestește impresiile ce a cules în cursul petrecerii sale în țara aceea. (Nota Redacției).

și compară trist viața sărmanului nostru țaran cu a fericitului Danez!...

Întrând în curtea oricărui țaran, oricât de sărac ar fi, rămâi uimit de ordinea, curățenia și cuprinsul gospodăriei lui: și aci, ca și afară, predomină belșug și mulțumire. În formă de cetate în patru colțuri, are într'o lature o casă mare și sănătoasă cu odăi de locuit, bucătărie, cancelarie, pimniță și odăi pentru servitori. În altă lature, grajdul vitelor, în care trăiesc în cea mai deplină curățenie și îndestulare cel puțin 2 cai voinici de rasă, precum și câteva vaci de lapte; mai departe: cocina sistematică a porcilor, cotețul pasărilor, magazia instrumentelor agricole, magazia de păstrat nutrețul, pompa de apă, pompa de scos urina animalelor, vatra de bălegar, toate împrejmuid o curte mare, semănată jumătate cu flori în mii de culori și brazde bogate de zarzavat și legume.

În casă domnește ordine și curățenie și nimic nu lipsește ca țaranul să trăiască mulțumit. Masa lui e igienică și bogată; copiii în perfectă curățenie și sănătate, iar gazda-femeia daneză are cunoștințe depline pentru conducerea și întreținerea grelei sale gospodării. Gospodăriile țaranilor danezi, fiind duse de ochiul ager și mâna harnică a unei femei atât de bine pregătită pentru viață, înnaintează și se îmbunătățesc zi cu zi.

Din punct de vedere moral, au ajuns a fi proverbiali în țările de nord. Călătorul poate trece în cea mai mare liniște atât ziua cât și noaptea prin locurile cele mai singuratiche, absolut fără nici o teamă. Poliția se arată foarte rar și aceasta mai mult spre a împiedica relele băuturilor spirtoase. Sătenii cari cad în vreo vină se pedepsesc punându-se să sădească și să întrețină timp de câțiva ani un număr mai mare sau mai mic de pomi pe marginea șoselelor, după fapta lor. Crimele sunt rare în Danemarca și de divorțuri se aude numai când și când. Aveau și ei până acum câți va ani un mare cusur: erau foarte bețivi; dar cu încetul obiceiul a început a se pierde, din pricina stăruitoarelor silințe ale societăților antialcoolice. În tot timpul zilei, pe străzile orașelor, prin câmpii, prin sate, prin fabrici, furnică mulțime de confecționari femei și bărbați înscriși de bună voie în ligile antialcoolice și îndeamnă stăruitor poporul să se depărteze dela iubirea băuturilor spirtoase. Prin propaganda lor, au cucerit hotelurile și cârciumile de prin sate și orașe și pentru nimic în lume nu se dă mai mult peste rația de băuturi crezută necesară oricărui om. Prin propaganda lor atât de binefăcătoare, au redat țării oameni înțelepți, harnici și sănătoși, au împuținat spitalele, au rărit temnițele, iar în locul lor au ridicat școale, și pe fiecare stradă vezi zeci de automate (mașini care vând singure) unde pentru 5 ore (6 bani) se vinde o cană de lapte proaspăt, caldicel.

Învățătura Danezilor e tot atât de înaintată și binefăcătoare. Școli practice speciale pregătesc poporul pentru cea mai muncitoare viață și dătătoare de belșug și mulțumire. Totul se predă

în armonie cu trebuințele vieții, nimic nu se învață fără folos; de aceea progresul cultural a acestei țări se vede la toți fiii ei, ne mai rămânând în toată țara, unul singur măcar, fie bărbat sau femeie, bogat sau sărac, stăpân sau servitor, care să nu știe carte și să nu se folosească de bine facerile neprețuite ale învățaturii. Nici chiar idioții și mărginiții la minte nu sunt excluși din acest favorabil curent. Și pentru ei, poporul a înființat o școală la Breining, unde învățați și harnici profesori se străduesc să le ofere ceea ce natură le-a răpit prin vitregia ei.

Nu numai atât, țăranul și țărancă daneză nu se mulțumesc numai să termine cursul primar. Sufletul lor e dornic de cunoștințe și mai înalte, de aceea se vede în toată Danemarca cum caută care mai de care să ocupe cât mai curând locurile vacante pe la școlile de agricultură, menaj, lăptărie, profesionale, sau să ia parte la acele binefăcătoare cursuri de seară, cunoscute sub numele de «Universități populare». Din această sete de cunoștinți noi, s'au înființat în timpul cel mai scurt, în această țărișoară cu o populație de 2 milioane locuitori: 29 școli de agricultură, 19 școli de lăptărie, 38 școli de menaj și 103 universități populare, toate cu cursuri și de bărbați și de femei.

Apoi le mai întrețin focul viu al culturii și cele 523 biblioteci locale și ambulante cu 8.745,325 volume. O statistică nouă spune că în toată Danemarca, nu numai că nu se găsește nici un alfabet, dar 21% din populațiunea țărănească, bărbați și femei, au absolvit și cursul unei școli superioare speciale de agricultură și menaj-agricol.

Dacă Danemarca a ajuns atât de departe pe calea culturală și economică, dacă progresul dăinuiește în toate ramurile de activitate, dacă viața e atât de mulțumită, trebuie știut că unul din factorii cari au contribuit la cucerirea atâtor izbânzii e și *femeia Daneză*. Ea, prin educațiunea dată fiilor ei, a pregătit poporul pentru această măreață luptă, l-a îndemnat, l-a aruncat în vălmășagul curentelor datătoare de viață. Alături cu bărbatul său, ca nedeslipit tovarăș de muncă, ea a știut să-și însușască: credință, abnegațiune, dragoste de muncă, conștiință națională, simțul de onoare, iubirea de familie, în fine toate simțirile nobile ce trebuie să fie în inima femeiască, pentru ca să corespundă pe deplin înaltei sale chemări.

În scurtul timp cât am trăit printre ele, am constatat cu convingere că femeia daneză și în special țărancă, e o femeie cu adevărat ideală, care își dă perfect seama de rolul său nobil, atât ca soție, tovarășe de fericire și durere, de mamă iubitoare și îngrijitoare a cerințelor sufletești, fizice și morale ale copiilor ei, și în fine ca cetățeană.

Ca bună și blândă mamă, știe să insuflă copiilor ei, prin creșterea ce le dă, exemple frumoase; le înlătură înclinațiunile rele, cu care de obicei copilul se naște, formându-le ast-fel caracterul încât să folosească și lor pentru viață, și țării lor ca oameni cu adevărat morali, inteligenți, și buni patrioți. Ea posedă cea mai

scumpă podoabă de virtuți, care o ridică din sfera femeilor de rând, și o pun în rândul puterilor menite să reverse numai bine și mulțumire pe pământ. Prin curăția moravurilor și prin înțeleptul rol ce și-a luat de conducătoare în bine a maselor, ea este considerată ca mântuitoarea stărei triste din trecut și creatoarea fericii de azi.

Poporul Danez a înțeles mai bine ca alte popoare rolul înalt pe care îl are femeia în destinul nației sale. El a ținut seamă de marele adevăr că numai când factorul atât de însemnat în viața noastră socială, nedeslipitul tovarăș de muncă al bărbatului, femeia — va fi pregătită pentru aceleași aspirațiuni și năzuințe ca și bărbatul; când i se va sădi în inimă dorul de muncă și ambițiunea de a spori avutul familiei; numai atunci se va naște o generațiune activă, care nu va fi biruită de nici o nevoie și nu va fi înfrântă de nici un potop de primejdii.

Ca oameni practici, au dat femeii acea cultură necesară vieții țărănești, iar bărbatului o bună tovarășe, o soție capabilă, o bună mamă și foarte demnă de a-l ajuta în lucrări. Ei au voit să facă din fiicile lor niște fermiere modeste și inteligente, iar nu niște mândre și dușmance gospodăriei. De aceea au închis mai toate școlile de lete cu alte direcțiuni, dând în schimb o mare dezvoltare învățământului agricol și gospodăresc.

Această eră de înflorire și de progres în Danemarca, creiată în mare parte de femei, își are începutul pela mijlocul secolului XIX când «Mântuitorul țărănimii» marele poet și teolog, înflăcăratul tribun al poporului *Grundtvig* se pune în fruntea poporului și începe marea operă de regenerare morală și materială a Danezilor, înflăcărându-le mințile și inimile prin episoade din mitologia popoarelor de nord (1).

Ei înființă școli superioare la țară cunoscute sub numele de Universități populare (Folkehoyskoler) unde recheamă la lumină, hărnicie și inițiativă pe toți tinerii de ambele sexe între 16 — 20 ani, și unde îi prepară pentru o viață nouă intelectuală, morală și plină de activitate. Poporul cuprins în vârtejul progresului și înțelegând foloasele atât de binelăcătoare ale acestor școli, nu stete pe gânduri, le înmulți, le organizează, și azi Danemarca se poate mândri cu aceste școli proprii numai ei, unde pe lângă studiul limbii materne, matematicilor, geografiei, istoriei, religiei, cântului, gimnasticii, lucrului manual, agriculturii, creșterii vitelor, igienei și zootehniei, tinerii se deprind cu viața în comun, cu dragostea de patrie, cu spiritul de asociație în

(1) *Nicolae Fr. Grundtvig*, născut în 1783, mort în 1872, a studiat din tinerețe tradițiunile popoarelor nordice și în 1808, a publicat o însemnată lucrare asupra mitologiei acestor popoare. S'a ocupat cu studiul istoriei și cu teologia, dar întreaga lui activitate se caracteriză printr'un înfocat patriotisim. A fost predicator, a purtat titlu onorific de episcop, a construit un sistem de filozofie creștină, dar spiritul lui practic l-a îndemnat să ia parte la toate mișcărilor politice din timpul său, să fie unul din promotorii constituției liberale din 1849 și din organizatorii învățământului.

diferite întreprinderi, și mai presus de toate cu o viață activă, rațională și încontinuu crescând.

Influența acestor binefăcătoare școale a fost pentru Danezi, de cea mai înaltă utilitate în practica vieții sub toate raporturile. Femeia părăsind odată băncile acestel școale, pășește în viața socială înzestrată cu tot ce-i necesar ca cultură, inteligență, hărnicie și onestitate în toate.

Aceste școale prin cultura ce au dat femeii daneze, au pus bazele înaltului progres ce domnește azi în toată Danemarca.

Din răspândirea acestor școale, ca o completare a culturii femeii, s'au născut școalele de menaj, atât de bine făcătoare atât pentru populațiunea țărănească, cât și pentru cea din orașe.

Ecaterina P. Volănescu.

O societate de agricultură în Transilvania.

«Reniunea română de agricultură din comitatul Sibiu» și-a întocmit programul de muncă pe anul 1907. Acest program dovedește munca înțeleaptă și rodnică a Românilor de peste Carpați și poate fi luat ca model:

1. Se vor ține întruniri agricole în mai multe comune de lângă comuna Sibiu.

2. Se va ține o expoziție de vite de prăsilă, împărțindu-se premii în hani.

3. Se va procura câte o vițea de rasă curată Pintzgau mai multor săteni.

4. Se vor acorda proprietarilor mici pentru procurarea de vite de prăsilă, împrumuturi cu 5 la sută, plătibile în 4 rate semestriale.

5. Se vor distribui locuitorilor coșnițe și unelte de albinărit.

6. Se vor procura membrilor 13 vieri de rasă englezească, în vârstă de 2 luni. Membrii vor plăti acei vieri până în doi ani și la timp, îl va pune la dispoziția proprietarilor pentru reproducție.

7. Se vor împărți gratuit semințe de trifoi și lucernă pentru nutreț.

8. Se vor împărți mai multe mii de peri, pruni, cireși, gutui, etc.

9. Se va ține un curs de altoit pomii în comuna Sibiușel.

10. Se vor da trei premii pentru cele mai bune monografii ale comunelor din comitat.

11. Se vor organiza comiții agricole în diferite centre ale comitatului.

12. Se vor colecționa păpuși îmbrăcate cu costum național pentru a se păstra portul original al țăranilor, etc.

Serbarea Băncii populare „Zăvoiul“ din R.-Vâlcea.

Din inițiativa d-lui Petre Petrescu, institutor și director al școlii mixte din acest oraș, s'a înființat o Bancă populară pentru locuitorii plugari din mahalalele mărginașe ale orașului.

În ziua de 18 Februarie, societarii Băncii populare «Zăvoiul» au fost convocați în adunare generală, în sala Teatrului «Adrian».

Din darea de seamă pe care a făcut-o președintele Băncii, se vede progresul realizat de această Bancă în timp de 2 ani. S'a constituit cu 40 membri și în prezent are 205. A avut un capital subscris de 3000 lei și acum a ajuns la 20.000 lei. Se vărsase la constituire 300 lei și în 2 ani capitalul vărsat a ajuns la 16 mii. S'au primit în Bancă economii spre fructificare de vre-o 3000 lei și în decurs de 2 ani, Banca a împrumutat pe sătenii din cătunele mărginașe și comuna Vlădești cu aproape 19.000 lei. Conducătorii Băncii, animați de cele mai înalte sentimente pentru binele poporului, au fost adevărați părinți pentru populația nevoiașă. În toate Duminicile s'au ținut ședințe în care timp s'au dat și cele mai frumoase sfaturi sătenilor.

Conducătorii Băncii, văzând nepăsarea autorităților comunale pentru școala poporului, au luat inițiativa de a strânge fondurile necesare construirii unui local de școală cu sală specială pentru Banca populară «Zăvoiul». Până în prezent au reușit să strângă peste 1.500 lei în acest scop.

Conducătorii Băncii au mai înființat și o bibliotecă pentru popor, precum și premii cititorilor mai stăruitori și pentru sătenii ce vor cultiva $\frac{1}{2}$ pogon de pământ cu lucernă, trifoiu și sfeclă de nutreț.

După ce s'au rezolvat chestiunile puse în program, după ce s'au ales consiliul de administrație și comisia censorilor, s'au proclamat membrii de onoare: S. P. S. S. Episcopul Râmnicului, d-l A. Alexiu, fost primar, d-l V. Pleșoianu, mare proprietar, d-l Cantacuzino, inginer și pe d-l Pascu Popescu, revizor școlar, cari au ajutat Banca.

Fruntașii sătenilor au organizat apoi în onoarea neobositului lor președinte și a celorlalți conducători o masă frățească.

Asistent.

Ce este cârciuma?

Cârciuma, zice un scriitor englez, în totdeauna a fost, este și va fi pragul pușcării, filiala caselor de nebuni, un biou de plasare pentru spitale, un loc de întâlnire pentru cartofori și pungăși, o vi-zuine pentru criminali și vagabonzi.

Monumentul dela Adamclissi.

II.

În numărul de săptămâna trecută am dat oareșicari amănunte despre acest monument. În numărul de astăzi dăm și monumentul cam așa cum trebuie să fi fost, când l-a isprăvit Traian. De când l-au închipuit învățații, așa cum se vede în icoana ce dăm, s'a dovedit că partea pătrată pe care șeade trunchiul înarmat erà mai înaltă, aproape de două ori cât se vede. Pricina e că o bucată de vreme s'a crezut că inscripția nu se află pe o singură față, ci pe două. Acuma s'a dovedit că erà numai pe cea dela resărit și deci că înălțimea părței pătrate erà mai mare și monumentul mai mareț.

Rugăm pe cetitorii noștri să mai cetească din nou descrierea monumentului față cu figura ce dăm.

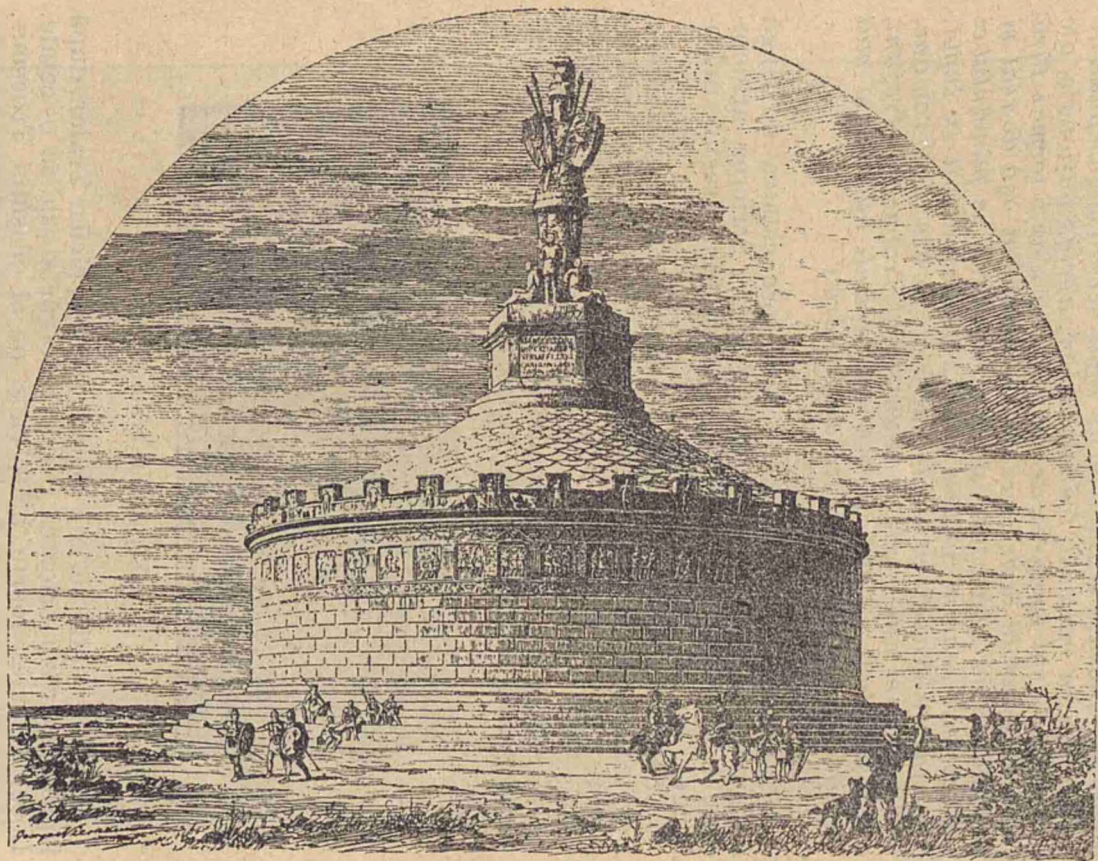
De oarece în inscripție se vorbește a câtea oară erà Traian tribun, a câtea împărat și consul, se poate hotări anul în care s'a isprăvit lucrarea monumentului. D-l Gr. Tocilescu crede că în 108 sau 109 după Hristos, deci după învingerea și cucerirea desăvârșită a Daciei. D-sa crede că planul l-a dat tot vestitul Apolodor dela Damasc, care a făcut podul peste Dunăre la Turnul Severin (unde atunci erà *Drobetae*). Dar lucrul mai prost de cât pe Columna lui Traian, îl lămurește prin aceea că în partea aceasta a împărăției romane nu erau meșteri dibaci și piatra erà proastă, scoasă dintr'o piatrărie nu departe de locul monumentului. Se pare că au lucrat meșterii ce erau în legiunea din apropiere.

Ori cum, monumentul e dela Traian, cuceritorul Daciei, și tot dela el e și cetatea din apropiere, din ale cărei ruine am dat câteva vederi.

În privința rostului și însemnătăței acestui monument pentru noi, iată ce frumos vorbește d-l profesor Teohar Antonescu în numărul pomenit din «Convorbiri literare».

«Pentru știință în general, el are o importanță extraordinară: el este manifestul unic și cel mai prețios al unei întregi perioade artistice din viața imperiului roman; el este încheierea, dacă nu cea mai frumoasă, în orice caz, cea mai potrivită a puterii creatoare artistice, nu numai a unei părți din societatea romană într'un timp dat, dar a omenirii întregi în vremea atotputerniciei romane. În mărimile clădirii din Adamclissi s'a înjghebat firea unei întregi societăți omenești, fire prozaică și domoală, dar tot mai de aceea interesantă și demnă de cunoscut.»

«Pentru noi Românii, trofeul mai are o importanță: el este simbolul cel mai vădit al drepturilor noastre politice peste

Cum se socotește că a fost monumentul dela Adamelissi.

Dobrogea, pentru că în șirul de reliefe săpate în piatră stă scrisă mărluria cea mai veridică a naționalității noastre, care, și aici peste Dunăre, s'a plămădit din același aluat daco-roman, din care s'a plămădit și în patria noastră de di'nceoce. Pe trofeu găsim noi înserisă epopea cruntă a luptelor di'ntre Romani și Daci și de unde izvorăsc începuturile noastre. Și în mijlocul frământărilor aprige naționale ale popoarelor dela Dunărea de jos, poate că n'ar fi tocmai fără folos să se arate lumii, pr'nt'r'un document așa de real și impunător, că Dobrogea este a noastră, că pe pământul ei s'a zemeslit neamul nostru prin sângele răsipit în luptă, dar mai cu seamă prin alcătuire de orașe daco-romane, unde, precum este cazul cu Municipiul Tropaeum Trajani, coloniștii daci și romani au fost așezați laolaltă și mai înaintea de cei de di'nceoce de Dunăre.»

Iată acum și câteva amănunte despre cetatea de lângă monument, *Tropaeum Trajani*, luate din scrierea arhiepiscopului Raymund Netzhammer «Antichitățile creștine în Dobrogea.»

«Cum am mai spus, numele acestui loc însemnat se uitase. Dar trei pietre cu inscripții aflate acolo au aretat numele și mai apoi s'a găsit pus și în lista de orașe dată de Hierokles. D-l Tocilescu a făcut cunoscută descoperirea la 8 Iulie 1892 în ședința Academiei din Paris. Toată lumea învățaților au aflat cu interes lucrul.

Piatră din brâul de jos.

«In locul, unde se află acum ruinele, făcuse Traian, după isprăvirea războaelor cu Dacia, un lagăr și zidise o cetate. Locul l-a ales foarte bine, ca și pe al orașului Troesmis, căci din trei părți îl apărau maluri înalte povărnite răpede.

«Că orașul eră foarte tare întărit se dovedește de pe zidul gros și înalt de pietre tăiate, unul din cele mai frumoase și din cele mai bine păstrate din acea vreme. Satul a ajuns municipiu pe la mijlocul veacului al III-lea după Hr. și avea senat. Constantin cel Mare a găsit orașul în mare

Vedere a ruinelor dela Adamclisi.

parte ruinat din pricina multor războaie, de-aceia l-a ridicat din nou și i-a dat numele *Civitas Tropaeorum*, cum se vede de pe piatra de inscripție aflată. N'a fost nevoie de făcut zidurile din nou, ci numai de meremetuit și de pus în stare bună. Constantin a făcut din Tropaeum cetate puternică și bine păzită de-o garnizoană.»

Deosebește două răstimpuri în istoria și clădirea orașului: răstimpul dela Traian la Constantin și cel dela Constantin pân' la dărâmarea cetății. Răstimpul dela Constantin a lăsat și urme de clădiri creștine. Cetatea avea patru porți: la Miazănoapte, la Miazăzi, la Resărit și la Apus și două drumuri pavate cari se tăeau în cruce. Am aretat altă dată în «Albina» ce bisereci și ce clădiri mirene s'au putut dovedi de pe ruinele în ființă. În partea Nord-Vestică a orașului se află una din cele mai frumoase bisereci creștine vechi, ce se cunosc în Roma sau aiurea. Biserica eră cu trei naosuri sau trupuri și cu stâlpi foarte frumoși de marmură, cum se văd. poate, în una din figurile date în numărul trecut.

O piatră din brăul de sus.

În această cetate a fost dela o vreme și locul de ședere a episcopului Sciției mici (Dobrogei). La 787 după Hristos eră episcop Teodoros, care a luat parte la soborul de atunci, la Nichea.

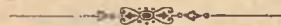
Cercetările asupra orașului lui Traian și asupra orașului lui Constantin sunt de abia începute și putem să ne așteptăm la descoperiri însemnate, care să facă pe învățații din toată lumea să vie să vadă remășițele puterii și civilizației strămoșilor noștri.

St. N.

Pentru vindecarea limbricilor.

Când suntem siguri că copilul are limbrici, îi dăm în fiecare dimineață pe nemâncate, vreme de două săptămâni, sămânță de *santonin* în praf sau în cofeturi. Să se ceară la farmacie. Din când în când să-i dăm și o curățenie

LUCRĂRILE AGRICOLE ÎN LUNA MARTIE.

um începe această lună, agricultorul să nu piardă nici o zi, căci cu cât arăturile și semănăturile vor fi făcute mai timpuriu, cu atât vor izbuti mai bine și recolta lor va fi mai mulțumitoare. Graba este cu atât mai necesară cu cât de multe ori luna Aprilie este secetoasă.

Grâul de primăvară.

Deși grâul de toamnă e mai roditor, adică produce mai mult, cu toate astea în unele localități se seamănă și grâu de primăvară mai cu seamă atunci când toamna s'a semănat puțin grâu. Grâul de primăvară se seamănă într'un loc gras, care s'a arat de toamnă, așa că primăvara se face a doua arătură și după aceea se seamănă grâu. Grâul de primăvară se seamănă după plante prășitoare ca porumbul, fasolea și sfecla, etc.

Ovăzul.

Dacă timpul este bun, această cereală se poate semăna în luna Februarie și numai când timpul e rău în Februarie, atunci se seamănă în Martie. Ovăzul crește mai bine în localitățile umede, de aceea la noi reușește mai bine în Moldova și dă o producție mai bună. La noi se seamănă *ovăzul comun*, ovăzul alb și *ovăzul negru* de Ungaria și ovăzul numit *de Ligovo*. Ovăzul se seamănă după o plantă prășitoare; dar se poate semăna și după grâu; numai prima arătură trebuie făcută de cu toamnă. Când se seamănă în țelină și în trifoiște se mulțumește cu o singură arătură. La hectar se seamănă 250—325 litri. Când se seamănă cu mașina în rânduri, se pune la hectar 150—250 litri de semințe; când se seamănă prea târziu este bine a se semăna sup brazdă. După ce s'a semănat, se grăpează și după aceea se tăvălugește.

Secara.

Se seamănă mai cu seamă în pământurile ușoare și după o plantă prășitoare. Semănăturile se fac întocmai ca la grâul de primăvară. Cătățimea de semințe este dela 200—250 litri de semințe.

Măzăricea.

Sunt două soiuri: de toamnă și de primăvară. La noi în țară se cultivă mai mult măzăricea de primăvară. Măzăricea se seamănă cât se poate de timpuriu, în locuri bine lucrate. În locurile țărânoase izbutește mai bine decât în locurile tari. La un hectar se pune cam 140—160 litri semințe. Măzăricea, înainte de semănat, se amestecă cu orz

sau cu ovăz. La un hectolitr de mazărice se pune 15—20 litri de ovăz; în acest caz se mai numește *borceag*.

Mazărea de câmp surie de primăvară.

Această leguminoasă se dă mai mult ca nuntreț verde vitelor, reușește în pământurile în care reușește și grâul; iar pământul se lucrează ca și pentru mazărice. La hectar se seamănă 125 litri semănță din care 16 litri sunt ovăz. După ce s'a semănat, locul se grăpează, și după aceea se tăfălugește.

Lintea.

La noi în țară crește mai bine în localitățile mai muntoase și în pământurile ușoare, bine lucrate și roditoare. Se seamănă mai mult prin împrăștiere. La hectar trebuie 200 litri de semințe. După ce s'a semănat, locul se grăpează și după aceea se tăfălugește.

Meiul.

Pământul în care crește mai bine meiul este cel nisipos și calcaros. Pământul în care se seamănă meu, se ară odată toamna și a doua arătură se face când se seamănă. La hectar trebuie 10—20 kgr. semințe, după cum se seamănă pentru nuntreț de vite sau pentru semințele lui. După semănat locul se grăpează bine și după aceea se tăfălugește. Meiul poată să producă la hectar dela 15—40 hectolitri. Boabele de meu se întrebunțează la hrana paserilor și a omului și se face din ele și *bragă*. Ca fân este un bun nutreț pentru toate vitele.

Macul.

Reușește bine în pământurile roditoare, ușoare și bine lucrate. Dacă pământul este sărac, trebuie bine îngrășat. Pentru cultura macului, pământul trebuie arat de trei ori: toamna, arătură adâncă; primăvara, îndată ce pământul s'a zvântat; a treia, înainte de semănat. Sămânța amestecată cu pământ sau nisip, se împrăștie cu mâna, sau se seamănă cu mașina în rânduri depărtate de 50—60 c. m. La hectar trebuie 3—4 litri de semințe. După semănat, sămânța se acopere cu grapa de mărăcini și după aceea locul se tăfălugește. Macul se sapă de 2 și chiar de 3 ori și se rărește așa ca între fire să fie o depărtare de 25 c. m.

Muștarul.

La noi în țară crește în stare sălbatică. Muștarul alb se poate cultivă mai mult ca plantă de nutreț pentru animale, pe când muștarul negru se cultivă pentru semințele lui din care se scoate uleiul. Muștarul crește bine în pământurile roditoare și ravene, cari trebuie arate de mai multe ori. Semănatul se face prin împrăștiere: la hectar 6—7 kgr. de semințe. După semănat, se grăpează și locul se poate tăfălugi.

Sfecla.

Sunt mai multe soiuri, unele sunt pentru vite, altele se întrebuințează la fabricarea zahărului. Sfecla crește bine în pământurile mai ușoare ravene și roditoare. Dacă pământul este sărac trebuie îngrășat cu gunoiu putrezit pe jumătate: la hectar se pune 17.000 kgr. bălegar. Sfecla se poate semăna prin aruncare sau în rânduri cu mașina. Rândurile să fie depărtate de 25—30 c. m., pentru sfecla de zahăr; de 50 c. m., pentru sfecla de nutreț. La hectar se pune la 7 kgr. semințe.

Cicoarea.

Se cultivă pentru rădăcina ei. Pământurile în care crește mai bine sunt luncile, care sunt de comun roditoare. Pentru cultivarea cicoarei se fac trei arături: una toamna; a doua prin Februarie sau începutul lui Martie; a treia când se seamănă. Cicoarea se poate semăna din luna Martie până în luna Maiu. Semănăturile se fac prin împrăștiere sau în rânduri cu mașina. Depărtarea între rânduri să fie 20—30 c. m. La hectar 4—6 kgr. semințe.

Rapița de primăvară.

Se seamănă numai prin aruncare, în luna Martie, când pământul cuprinde o cățătime de umezeală pentru ca rapița să crească mai curând.

Morcovul și păstârnacul.

Aceste două plante rădăcinoase se cultivă pentru hrana vitelor. Să fie pământul bogat și să se lucreze bine. Morcovul și păstârnacul se seamănă numai în rânduri cu mașina; între rânduri să fie 40 — 50 c. m., La hectar trebuie 4—5 kgr. semințe. După semănat, semințele se pot acoperi cu tăfălugul sau cu grapa întoarsă.

Trifoiul roșu și cel alb, lucerna.

Aceste leguminoase servă ca nutreț pentru vite. Pământul în care se seamănă să fi fost bine lucrat și îngrășat cu bălegar putred. Semănăturile se fac prin împrăștiere, cu mâna sau cu mașina. Semănătorul să fie om dibaciu, căci dintr'o mână încărcată cu semințe trebuie să arunce de 3 și chiar de 4 ori. Când se aruncă semânța, se lovește cu degetul arătător ca să se împrăstie puțin. Semințele de *trifoiu roșu* se seamănă la hectar dela 14—25 kgr. *Trifoiul alb* 10—12 kgr. Trifoiul alb rezistă și în pământurile nisipoase și mai sărace. In acest caz se lasă ca păștiune pentru vite. Sămânța de lucernă se seamănă la hectar 25—30 kgr. Semințele se acoperă cu tăfălugul sau cu o grapă întoarsă. Dacă avem grapă de mărăcini, se întrebuințează această grapă. Trifoiul roșu se seamănă 12—20 kgr. semințe.

Visdeiu și sparceta.

Se seamănă ca și trifoiul într'o semănătură de ovăz. Semănța de visdeiu se seamănă la hectar dela 20—30 kgr., iar de sparcetă dela 400—500 litri.

Cultura inului și a cănepei.

Se cultivă pentru sămânța și tulpină din care se scoate fuiorul. Inul poate să reușească în orice pământ și după orice plantă numai cât pământul să fie bine lucrat și bine îngrășat cu bălegar putrezit. Inul se seamănă de de la 14 Martie, prin împrăștiere: la hectar 200 kgr., după cum se seamănă pentru fuior, sau pentru sămânță.

Alte lucrări.

Semănăturile de toamnă ca grâul, orzul și secara se grăpează, când s'a văzut că pământul a prins scoarță pe deasupra.

Lucrările viei.

Se desgroapă via; vița se taie cu cosorul. Dacă timpul e prea călduros, tăiatul se face mai mult dimineața și spre seară. Se taie mai întâiu coardele mai timpurii și de soiuri mai bune, pe urmă celelalte. După tăiat, via se arăcește: aracii cei buni sunt de stejar despicat. După aceea se leagă cu teiu netopit. Legatul se poate face în formă de cerc sau în linie dreaptă cu pământul. După legat via se sapă.

La 1 Martie începe altoitul butașilor americani cu viță românească. După ce s'a isprăvit cu altoitul, se sădesc altoii.

Vinul.

Vinul se pune în sticle după o vechime de 2 sau 3 ani în luna Martie, când timpul e frumos și senin. Când vinul se pune în sticle, trebuie să fie limpede; să ne ajutăm cu o cană.

În grădina de pomi.

În școala de pomi începe altoitul îndată ce seva sau miazga a început a se mișca în pomi. Când timpul e rece și ploios, nu este bine a altoi, nici când este căldură prea mare peste zi.

În grădina de legume.

Dacă răzoarele nu le-am putut face în luna Februarie, după cum am văzut, se fac în această lună. Mai întâiu se seamănă mazărea și bobul, după aceea ceapa, usturoiul și legumile rădăcinoase. Semănătura se face în rânduri.

Lângă casă și spre miazăzi adică în bătaia soarelui se face răsadnița. Se face o groapă în pământ în patru colțuri adâncă de 50—70 c. m., și împrejurată cu scânduri. Scândura care se află în spatele răsadniței să fie înaltă de 50 c. m., iar cea dinainte de 25 c. m. După aceea groapa se umple cu bălegar care se așează cu o furcă de fier și se calcă bine cu picioarele. Este mai bun bălegarul de cal.

Peste balegar se pune un strat de pământ gros de 25 c. m., pământul trebuie să fie bun și mărunțit. Pe urmă răsadnița se acoperă cu un geam sau cu o rogojină și se lasă 4 - 6 zile. După aceea pământul se potrivește cu o greblă și se împarte în mici răzoare pe care se seamănă semințe de varză, conopidă, pătlăgele etc. Când este frig, fie ziua fie noaptea, răsadnița trebuie acoperită, iar ziua când este cald, se descopere. Răsadurile se udă și se plivesc de câte ori au trebuință. Când timpul se încălzește mai mult, răsadnița se lasă descoperită și noaptea.

Vitele de muncă.

Fiindcă în Martie începe adevărata muncă a câmpului, vitele trebuie bine hrănite cu fân bun, iar rădăcini de sfeclă și morcovi să li se dea mai puțin; în schimb trebuie să li se dea grăunțe. Mâncarea trebuie să li se dea la ora hotărâtă, fiindcă vitele nu pot aștepta.

Vacile și oile; porcii.

Vacile și oile se pot scoate la pășune și dacă nu e iarbă îndestul, li se dau și alte nutrețuri uscate.

În această lună începe fătarea oilor. Dacă timpul este rece, oile trebuie lăsate să fete în coșare; dacă este călduros, pot fătă afară la câmp.

Scroafele cari s'au vierit în Octomvrie fată în această lună; acele cari nu au avut căldurele în Octomvrie sau Noemvrie se dau la vier în Martie. Purcii se întarcă după 5 săptămâni, când trebuie bine hrăniți, cu burueni tăiate și amestecate cu tărâțe și cu boabe de secară și cu făină de secară.

Albinele.

Pela 9 Martie (Mucenici) sau ceva mai târziu se scot stupii dela iernat și se așează în stupine când se caută unul câte unul ca să se vadă dacă se găsesc în stare bună, dacă au ce mânca până când albinele vor găsi flori pe câmp de unde își adună hrana. Toți stupii trebuie curățiți cu o pană sau cu o bucată de pâslă de orice murdărie: în acest caz stupii se ridică cu gura în sus și albinele cu ajutorul fumului se fac de se îngrămădesc în fundul stupului. Se taie fagurii mucegăiți și se curăță de albinele moarte și de orice murdărie. Se înseamnă toți stupii de semințe și se îngrijesc bine. Dacă prin Martie timpul e ploios, se hrănesc și stupii de semânță, se dă ca hrană dela 100—125 grame sirop sau miere.

Pasările de curte.

Timpul cel mai bun pentru clocit este dela Martie până la 1 Maiu. Când o găină se pune la clocit, se aleg ouăle cele mai proaspete, cari se cunosc punându-le în apă: ouăle proaspete cad la fund, iar cele stricate rămân la suprafața apei.

V. S. Moga.

Starea agricolă a României la finele lunii Februarie 1907 st. n.

Ninsoarea ce a căzut în cursul acestei luni a acoperit și mai bine sămănăturile în întreaga țară, așa că gerurile aspre ce au urmat și în Februarie, n'au putut să le producă vre un rău nicăeri.

Pământul sub zăpadă este în general desghețat și sămănăturile au continuat să vegezeze încet. Până în prezent nu se știe nimic pozitiv, se crede totuși că sămănăturile de toamnă au erna bine și că nu vor fi suferit de înghețuri.

Nu tot acelaș lucru se poate spune pentru viile neîngropate și pentru plantațiunile tinere de pomi și de arbori, care au suferit de geruri în multe părți ale țării, mai ales pe dealuri și platourile expuse Crivățului. Pe unele locuri afară de geruri le-a mai cauzat stricăciuni și epurii care au ros coaja lăstarilor și pomilor tineri.

Vitele care n'au fost bine adăpostite au suferit și dânselle de gerurile din această lună și este temere că nu se vor putea întrebuința la lucrările de primăvară din cauză degerăturilor ce au suferit. Deși au avut nutreț în de ajuns, vitele sunt însă cam slabe, iarna fiind prea aspră.

Din cauză timpului încă rece și a multei zăpezi ce se menține, lucrările agricole pentru sămănăturile de primăvară vor cam întârziă.

St. C. Hepites.

Directorul Institutului Meteorologic.

Cronica Săptămânii.

Inmormântarea lui Grigorie Triandafil.

Duminecă 25 Februarie, s'a înmormântat Grigorie Triandafil, regretatul președinte al Adunării Deputaților, încetat din viață din pricina unei răceli la piept.

Corpul său a fost depus la biserica Albă din Capitală, unde s'a oficiat serviciul religios. Bi erica și piața din față erau înțesate de lume: prieteni și cunoscuți, miniștri, deputați, senatori, profesori și magistrați, etc. M. Sa Regele a fost reprezentat prin d-nii: Colonel Gratzoschi și maior Baranga. A. S. Principele Ferdinand a fost de asemenea de față la ceremonia înmormântării.

După sfârșirea serviciului, corpul defunctului a fost așezat în carul mortuar și pornit cu mare pompă la cimitirul Bellu.

Panglicele au fost ținute de către d-nii C. Dissescu, Ion Lahovary, Dr. Istrati, miniștri, și Barbu Păltineanu.

Numeroase coroane de flori, din partea prietenilor, a societă-

ților, a membrilor familiei, etc., au împodobit două care speciale, care mergeau înaintea carului mortuar.

Onorurile militare au fost date de un batalion de vânători, de un batalion de linie, de un escadron de roșiori și o baterie de artilerie.

Gr. Triandafil, fost președinte al Camerei Deputaților.

După dorința exprimată de defunct, discursuri nu s'a ținut la înmormântarea sa. Regretatul bărbat, lasă în urma sa numai re-grete pentru calitățile sale sufletești.

Explozia de pe vaporul francez «Iena».

În apele Toulonului, oraș în Franța, staționă vaporul militar «Iena». La 27 Februarie a explodat o torpilă și curând după aceea a luat foc și camera cu praf de pușcă ce se află în par-tea de jos a vaporului.

Intregul vapor a fost asvârlit în aer, ucizând în aceeași vreme ca vre-o 200 persoane, oficiali și soldați, cari se aflau pe bord

în momentul exploziei. În afară de aceștia mai sunt și vre-o 300 de răniți.

Se spune că «Iena» eră unul din cele mai bune vapoare ale flotei franceze în marea Mediterană. Dar negreșit, cea mai mare părere de rău este aceea că s'au pierdut zadarnic atâtea vieți omenești!

Asasinarea primului ministru bulgar Petcov.

Primul ministru bulgar Petcov a fost ucis, pe când se află în Parcul Boris, de către un fost funcționar Alex. Petrov. Ziarele spun că s'ar fi descoperit un adevărat complot pentru asasinarea mai multor oameni politici. Parchetul și poliția bulgară au prins ștele acestei groaznice urzeli politice, arestând mai multe persoane cari n'ar fi străine de uciderea primului ministru.

INFORMAȚIUNI

— În locul vacant la președenția Camerei s'a ales d-l deputat Cantacuzino-Pășcanu.

— D-l Doctor C. Istrati a fost numit ministru de domenii, în locul d-lui I. Lahovary, care a trecut la Ministerul de Externe.

— A încetat din viață însemnatul compozitor muzical și profesor francez Duvernoy. În țară la noi sunt câțiva muzicanți cari au urmat studiile de piano la Paris cu el.

— A încetat din viață Casimir Perier, fost președinte al Republicii franceze. Ministrul nostru de externe a adresat condoleanțe guvernului francez pentru moartea regretatului bărbat de stat.

— Din pricina venirii mari a apelor Dunării, aceasta s'a revărsat înecând pământul satelor Mânăstirea, Spanțov, Greaca, și altele din jud. Ilfov, și lăsând pe drumuri pe vreme de iarnă o mulțime de oameni, cărora le-au prăpădit case, vite, avut.

— În urma unei conferințe la care au luat parte ministrul de interne, ministrul de externe și de finanțe, s'a hotărât ca administrația școalelor din Macedonia, care până acum țineau de Ministerul Cultelor, să treacă la ministerul de externe.

Tot odată se va propune în Cameră, că suma prevăzută în budgetul Ministerului Cultelor să fie trecută în budgetul Ministerului de Externe.

— Dezertorii cari au părăsit armata înainte de 10 Maiu 1906 se pot înapoia la regimentele respective până la 31 Martie a. c., fără a li expuși la vreo pedeapsă.

Cei cari n'au trecut de 30 ani vor trebui să-și completeze termenul pentru serviciul militar, iar cei trecuți de 30 ani la această dată, vor fi trecuți în concediu.

— Ministerul Instrucțiunii a luat dispozițiunea ca în câte o comună din județele Buzău, Neamțu, Muscel și Dâmbovița, să se înființeze câte un atelier de țesătorie la care să urmeze elevele din cl. III și a IV-a, cel puțin 2 ore pe săptămână.

— Ministerul Instrucțiunii Publice prin ordinul No. 2.260 din a. c., a intervenit pe lângă d-nii Revizori școlari să invite pe

toți învățătorii și institutorii din țară să ia parte la concursul instituit de societatea pentru protecțiunea animalelor.

Amintim că pentru cele mai bune lucrări se oferă premii în valoare de lei 150 și 50.

= **Un nou ziar Basarabean.** «Viața Basarabiei» va apare zilnic în două ediții: Una pentru publicul întregii românimi, alta cu litere chirilice (rusești), pentru țărani Basarabeni.

Prospectul pe care-l primim la redacție ne spune că acest ziar va căuta să înlormeze despre starea locuitorilor din Rusia și despre chestia basarabeană. El va servi intereselor culturii naționale românești și va lupta pentru progresul social-economic al românilor din Basarabia. Va da știri telegrafice din Rusia și din toată lumea, informațiuni despre diferite fapte din țară și din streinătate. Pe lângă aceasta va conține bucăți literare și ilustrațiuni.

Abonamentul pentru România este pe an, lei 30, se poate face și pe o lună cu lei 3, un No. 15 bani.

Adresa: Basarabia, Chișineu, str. Reni 66, d-lui Alexis Nour.

Scrisori către redacție.

Domnule Redactor,

Vă mulțumesc din suflet pentru tabloul colorat ce ați binevoit a ne trimete, și care tablou ne reînviază aducerea aminte de luptele vitejilor dela 1877. Regret că nu v'am putut mulțumi mai la vreme; cauza este, că fiind ocupat cu diferite lucrări, nu am deschis foile numărului în care se află tabloul până mai târziu după primirea lui.

P. Brândzei.

PARERI ȘI PROPUNERI

D-l M. D. Popescu, învățător, care a înființat în comuna sa o mică bibliotecă populară, dă conducătorilor de bibliotecă populare rurale sfatul următor:

Să dea în mâna cititorilor la început cărți hazlii, de basme, anecdote, etc., și-apoi din ce în ce mai instructive și mai serioase. D-sa cere ca aceia cari conduc bibliotecile să nu-și facă numai datoria de bibliotecari, ci să fie îndemnători și conducători ai cititorilor.

LICITAȚIUNI

În Ziua 12 Martie 1907, orele 10^{1/2}, a. m., se va ține la Eforie B-dul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru închirierea pe termen de 3 ani, cu începere dela 23 Aprilie 1907 a următoarelor imobile și anume:

«Din București», 1. Casa Făgărășeanu, din calea Victoriei No. 185, ga-
ranție provizorie lei 500.

2. Casa Cristescu, din strada general Florescu No. 10, garanție pro-
vizorie lei 450.

3. Apartamentul din fund, din imobilul din strada Labirint No. 76,
garanție provizorie 200.

«Palatul Eforiei de pe b-dul Elisabeta» 4) Prăvălia No. 5, garanție
provizorie lei 550.

5. Prăvălia No. 7, garanție provizorie lei 500.

6. Apartamentul No. 1, din imobilul din strada Soarelui, colț cu strada
Covaci actualmente ocupat de d-l dr. Luvisch garanție, provizorie lei 550.

7. Apartamentul No. 2 din strada Covaci și Soarelui, ocupat actual-
mente de d-l Iosef Negreanu, garanție provizorie lei 370.

8. Apartamentul din curtea caselor din strada Soarelui, colț cu strada
Covaci, ocupat acualmente de d-l Edkardt și Pappo, garanție provizorie
lei 240.

9. Magazia zis tunel, din strada Soarelui, de lângă prăvălia ocupată
de d-l Focșeneanu, garanție provizorie lei 150.

10. O pivniță din strada Soarelui No. 1, ocupat actualmente de d-l
Ioachim D. Hatos, garanție provizorie lei 75.

11. Apartamentele din etagiul I și mansarda, din imobilul din strada
Covaci No. 14, ocupat actualmente de d-l Jean Hauzer, garanție provi-
zoriid lei 600.

«Din județul Prahova», 12. Casele cele mari dela schitul Poiana, ga-
ranție provizorie lei 250.

= In ziua de 22 Martie 1907, orele 10 $\frac{1}{2}$ a. m. pentru vânzarea de veci
a loturilor din Sinaia, strada Furnica, mai jos notate și anume :

1. Lotul No. 1, în suprafață de 1.005 m. p. garanție provizori lei 628.

2. Lotul No. 2, în suprafață de 1.482 m. p. garanție provizorie lei 926.

3. Lotul No. 3, în suprafață de 1.355 m. p. garanție provizorie lei 847.

= In ziua de 24 Martie 1907, ora 10 $\frac{1}{2}$ a. m. pentru darea în întreprin-
dere a construirii de ecarete pe moșiile Eforiei și anume :

«Pe moșia Rătești din jud. Argeș». Una magazie de bucate, devizul
de lei 5.233.26.

«Pe moșia Popeni din jud. Ialomița». Un pătul de porumb, devizul
de lei 6.031.68.

«Pe moșia Perii Râioși-Căzănești-Gârdești din jud. Teleorman». Una
casă de arendaș, devizul de lei 4.289.17. Un pătul de bucate, devizul de
lei 2.411.48. Total lei 6.700.65.

= In ziua de 20 Martie 1907, orele 10 a. m. se va țicitațiune în loca-
lul ministerului Domeniilor, pentru închirierea mai multor imobile din
Capitală. Condițiunile cu care se închiriază sunt publicate în «Monitorul
Oficial No. 257 din 17 Februarie 1907.

Pentru orice informațiuni amatori se vor adresa la minister serviciul
Exploatărilor moșiilor și ecaretelor între orele 11 și 12 a. m.

= In ziua 26 Martie 1907, ora 10 $\frac{1}{2}$ a. m. pentru vânzarea de veci a
locului în suprafață de 2.005 m. p. împreună cu clădirile aflate pe dânsul,
denumite cărciuma din Poiana lui Puf, situat în Sinaia, (Gura Pă-
durei) pe șoseaua Sinaia-Predeal.

Garanția pentru admitere la licitație lei 800.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile speciale, precum și orice informațiuni se pot lua la serv.
Domenial, secția Bunurilor, în toate zilele de lucru, între orele 10 $\frac{1}{2}$ -
12 $\frac{1}{2}$ a. m.

Licitațiile se vor ține conform art. 72-83 din legea comptabilității publice

Poșta Redacției.

= Poezia «Zestrea ta» nu se poate publica.

„STEAU A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este îndatorat ea, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Președintele Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, fost Ministru, profesor universitar. — *Secretar*, Const. Bănu, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membrii*: Petre Gârbovicănu, fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — *Conzori*: Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Precup econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membri înscriși și cotizațiunii plătite (urmare).

V. Vincescu, str. Călugăru 7, (București) 2 lei; P. Suci, str. Șincaiu 11, (București), 2 lei; M. Dumetrescu, str. Labirint 39, (București), 2 lei; I. Nicolaevici, str. Filaret 39, (București), 2 lei; Alex. Ionescu, str. Știrbei Vodă 156, (București) 2 lei; Gh. M. Ionescu, str. Măntuleasa 12, (București), 2 lei; Gh. Tocănie, 13 Septembrie 14, (București), 2 lei; P. A. Greceanu, str. Ștef. Mihăileanu 18, (București), 2 lei; St. G. Brădișteanu, str. Izvor 125, (București), 2 lei; N. D. Slăvescu, str. București 12, (București), 3 lei; P. Tomescu, str. Vespasian 55, (București), 2 lei; Toma C. Petrescu, str. Călușei 44, (București), 2 lei; I. Nicolaescu, str. Istraieilită, (București), 2 lei; Alex. Contelli, str. Birjarii-Noi 45 (București), 2 lei; I. Vangheli, str. Știrbei-Vodă, 37 (București), 2 lei; V. Șerbănescu la cantina universitară, (București), 2 lei; P. Constantin, str. Armaș, 4, (București), 2 lei; P. Bolintineanu, str. Sevastopol 20 (București), 2 lei; Cridin, str. Ștef. Mihăileanu 49, (București), 2 lei; M. Dumitrescu Midi, str. Ștef. Mihăileanu 49, (București), 2 lei; M. Asador, str. Sf. Spiridon 63, (București) 2 lei; Ștef. Popescu, str. Țărănilor 98, (București), 2 lei; Petre Ghițescu, str. Esculap 3, (București), 2 lei; Alex. Gonela, str. Sculpturii 9, (București), 3 lei; I. Bibirii, str. Principatele Unite 53, (București), 2 lei; Gh. Teodoru, str. Sf. Spiridon 49, București, 2 lei; Gh. M. Sărățeanu, str. Depărățeanu 20, (București), 2 lei; C. Măescu, str. Teilor 29, (București), 2 lei; C. G. Drăgănescu, B-dul Carol 33, (București), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1907 este de 100, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 213 lei.

(Va urma în numărul viitor).

D-lui Ioan M. Popescu din Căciulași
Dirigintele școlai comuna Cocloc
Jud. Ilfov

PAN

prin Gara Perleș. rești.

— PALARI, PALARI, PALARI — GHETE, GHETE, GHETE —

mel și tari, culori și negre

primeso zilnic

Noutăți diferite.

pentru Dame, Bărbați și Copii

Fabricațiune proprie

Atelier special pentru comenzi

Primesc blănării în păstrare.

52-48

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin
vărsat. Sediul Londra. Sucursala Bu-
curești.

Comitetul central: la Londra
Lachlan Macintosh Rate, "
G. I. Goschen "
Viconte de Duncannon "
E. W. H. Barry "
Robert Hamilton Lang "
Demetre de Frank Viena
P. Naville Paris
Ad. Vernes "

Directori: } C. A. Stolz
 } E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalindern, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creat Winchester street.
Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
ghe.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vărsat în
aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune 3.955.688.76
Idem format din capi-
tal și alte rezerve » 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Bălcoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra in-
cediului, a «grindinei», contra riscu-
lui pierderii valorilor. Asigurările
pentru viață sunt primite în toate
combinațiunile obișnuite ca: «cas de
moarte, supraviețuire, zestre și rentă».
Sediul social în palatul Societății din
str. Doamnei No 12, București. Re-
presentanță generală în București,
str. Smârdan No. 4. Agenții în toate
orașele din țară.

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl S-sor Rasidescu, Str. Doamnei 16.—18, 129.